

۱۹۸

گنجینه

گزیده بیانات آیت الله عابدینی

خطبه‌های نماز جمعه ۳۰ آذرماه ۱۴۰۳

سازمان مجامع قرآنی

نشریه ذکر جمعه
با هدف انتشار گزیده بیانات
ائمہ جمعه قزوین در خطبه‌های نماز
جمعه، هر هفته به صورت الکترونیکی از
طریق شبکه‌های اجتماعی ستاد نماز
جمعه منتشر می‌گردد.
لازم به ذکر است متن بیانات ائمہ
محترم جمعه، با حذف و اضافات و
ویرایش همراه است و سعی شده
است جهت مطالعه و بهره‌جویی
هرچه بهتر مخاطبین گرامی، اهم
محورها ارائه گردد.

خطبه اول

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ
الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ أَبِي الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى مُحَمَّدٍ
وَأَلِهِ الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ الْمُعْصومِينَ وَاللَّعْنُ الدَّائِمُ
عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ مِنَ الْآنَ إِلَى قِيَامِ يَوْمِ الدِّينِ.
أَوْصِيكُمْ عِبَادَ اللَّهِ وَنَفْسِي بِتَقْوَى اللَّهِ وَنُظْمِ أَمْرِكُمْ.

آینده از آن اهل تقواست

قَالَ اللَّهُ الْحَكِيمُ فِي كِتَابِهِ الْكَرِيمِ:

﴿...وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾^۱

چنان که این آیه کریم امیدبخش بیان می‌فرماید:
آینده جهان، تیره‌وتار و [سراسر] شکست و نابودی
است؛ اما برای دشمنان خدا و جنود و لشکریان

۱. اشاره به آیه ۱۲۸ سوره اعراف: ﴿قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾. ترجمه: موسی به طرفدارانش دل‌داری داد: «از خدا یاری بخواهید و صبور باشید که پهنه زمین از آن خداست و آن را در اختیار هر جمعی از بندگانش که صلاح بدانند، می‌گذارد؛ چون که عاقبت به‌خیری در انتظار خودمراقبان است.»
اشاره به آیه ۸۳ سوره قصص: ﴿تِلْكَ الْأَمْثَلُ نَجَعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾. ترجمه: بله، سرای آخرت را نصیب کسانی می‌کنیم که در جامعه نه می‌خواهند قلدری کنند و نه خراب‌کاری. عاقبت به‌خیری هم در انتظار خودمراقبان است.

شیطان. وقتی نگاه می‌کنیم به بندگان خدا، به جامعه ایمانی و [به] آن‌هایی که به خدا و به قیامت اعتقاد دارند؛ آینده روشن و خوب، امید و عدل و ارزش‌های الهی و متعالی برای اهل ایمان تصویر می‌شود.

خدای متعال از آینده خبر می‌دهد: شیاطین می‌آیند، فتنه‌ها می‌کنند و جنایت‌ها و ظلم‌ها از آن‌ها دیده می‌شود؛ ولی همین‌ها امتحان و آزمایش برای اهل ایمان است و همان کسانی سربلند، موفق و پیروز خواهند شد که خدا را بندگی می‌کنند و اهل رحم، انصاف، عدل و انسانیت هستند. ﴿...وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾. شعار آن حقیقتی است که ما انتظار آن را می‌کشیم. ظهور منجی عالم بشریت تحقق همین شعار است که همه ما در انتظار آن هستیم.

بشارت حضرت مسیح علیه السلام برای مردم پس از خود

خدای متعال در جاهای مختلف قرآن کریم از این امید سخن گفته است. بعضی از آن موارد، بسیار مشهور و معروف هستند و اکثر مردم ما این واژه‌ها و آیات قرآنی را می‌دانند. [از آنجایی که] در آستانهٔ میلاد حضرت عیسی بن مریم علیه السلام هستیم، مثلاً در آیهٔ ششم سورهٔ صف [می‌فرماید]:

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾^۱

بشنوید عیسی بن مریم علیه السلام چه گفت: «ای بنی اسرائیل، من برای شما از طرف خدا مأموریت دارم و فرستاده شده‌ام. پیش از من تورات بوده است. من تورات را تصدیق می‌کنم و به آن اعتقاد دارم. من آمدن رسولی

۱. همچنین، یادتان باشد عیسی بن مریم به بنی اسرائیل گفت: «من فرستادهٔ خدا به سوی شما و تأییدکنندهٔ کتاب موجود، یعنی تورات هستم و آمدن پیامبری را بعد از خودم مژده می‌دهم که نامش احمد است.» اما وقتی احمد با معجزه‌های روشن به سویشان آمد، گفتند: «این‌ها جادوچنبیل‌های رایج است (صف: ۶).

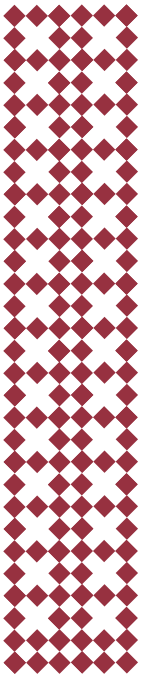

را بشارت می‌دهم که پس از من مبعوث می‌شود.)»
نام آن حضرت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ را هم به زبان آورد؛ چنان‌که ما نام
امام زمان خودمان را شنیده‌ایم و می‌دانیم و منتظر
ظهور او هستیم.

هم این آیه کریم که نقل قول حضرت مسیح عَلَيْهِ السَّلَام است،
هم آنچه خدا درباره تورات و انجیل بیان کرده است،
هم آنچه حضرت ابراهیم عَلَيْهِ السَّلَام در دعاهایش راجع به
رسول اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، خاتم انبیا و مرسلین [گفته است]؛
همه این‌ها باعث شده بود که جهان در انتظار آمدن
آخرین رسول باشد. جهانیان انتظار می‌کشیدند و
آماده و خبردار بودند. قرآن هم این خبرها را از تورات
و انجیل، از حضرت ابراهیم عَلَيْهِ السَّلَام و حضرت عیسی عَلَيْهِ السَّلَام
نقل کرده است. یک مورد آن هم آیه ششم از سوره
صف است که بیان کردم: حضرت عیسی مسیح عَلَيْهِ السَّلَام
آینده روشن را بشارت داد. آن آینده تحقق پیدا کرد و
رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ آمد.

مستضعفان؛ وارثان آینده زمین

خدای متعال آینده پس از رسول خدا ﷺ را هم بشارت داده است. مثلاً مشهور است و همه می‌دانیم که فرمود:

﴿وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ. ﴿٥٠﴾ وَنُكَلِّمُ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ. ﴿٥١﴾﴾

﴿وَنُرِيدُ...﴾: ما اراده کردیم و تصمیم گرفتیم. [این] اراده خداست. مگر کسی می‌تواند در مقابل تصمیم خدا بایستد؟ در جای دیگری از قرآن، آخر سوره یس فرمود:

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ. ﴿٢﴾﴾

وقتی خدا چیزی را اراده کند، آن اراده قطعاً و حتماً محقق می‌شود. البته شیاطین هم اراده‌هایی دارند:

﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ

۱. ما می‌خواستیم بر بنی‌اسرائیل که سال‌ها دچار محرومیت شده بودند، نعمتی بزرگ ببخشیم و آنان را الگوی مردم و وارث سرزمین مصر و شامات کنیم در آنجا زمینه قدرتشان را مهیا کنیم و به دستشان، همان سرنوشت تلخی را به فرعون و هامان و لشکرانشان نشان دهیم که همیشه از آن می‌ترسیدند (قصص: ۵ و ۶).

۲. وقتی چیزی را بخواهد، فقط تا فرمان بدهد: «باش»، به سرعت به وجود می‌آید (یس: ۸۲).

گره‌الکافرون^۱

شیاطین، ظالمان، مشرکان، ملحدان و منافقان می‌خواهند نور خدا را خاموش کنند. اراده آن‌ها هم این است؛ اما مگر اراده آن‌ها می‌تواند در مقابل اراده خدا دوام بیاورد. خودشان با اراده خودشان مغلوب و منکوب خواهند شد و شکست خواهند خورد.

﴿...أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أُمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾: ما تصمیم گرفتیم. تصمیم خدا قطعی‌الوقوع است که مستضعفان صالح، شایسته، مؤمن و خدایی، پیشوایان زمین و امامان اهل عالم برای تحقق آیات الهی و وعده‌های خدا و برای برقراری عدل و انصاف و انسانیت خواهند بود. خدا می‌فرماید:

﴿وَنُمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ...﴾: ما برای این بندگانمان زمینه فراهم می‌کنیم؛ یعنی نمی‌گذاریم آن‌ها بی‌کس و کار باشند و تنها بمانند. امکانات در اختیار آن‌ها قرار می‌دهیم و نیرو و امید به آن‌ها می‌بخشیم.

۱. فضای نورانی آموزه‌های دینی را می‌خواهند به انواع شبهه تیره‌وتار کنند؛ ولی خدا می‌خواهد که این دین نورانی را تابنده و پاینده کند؛ هرچند بی‌دین‌ها خوششان نیاید (صف: ۸).

﴿...وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُم مَّا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾
فرعون، هامان و لشکریان فراعنه در هر عصر و زمانه‌ای، من به آن‌ها نشان می‌دهم همان چیزی را که از آن فرار می‌کردند. نام فرعون را می‌برد تا ما داستان حضرت موسی (علی نبینا و آله و علیه السلام) را به یاد بیاوریم. آن موقع چه شد؟ فرعون می‌خواست چه کند؟ فرعون تمام نیروهایش را برای کشتن یک طفل به کار گرفته بود. چقدر اطفال را کشت تا خطر را از سر راه خودش بردارد. عین کاری که الان خون آشامان صهیونیستی می‌کنند: این همه کودک می‌کشند که مبادا خطری برای خودشان پیش بیاید. می‌گویند: «این کودکانها تروریست هستند و باید کشته شوند.» خدا چه بر سر فرعون آورد؟ همان موسی علیه السلام را کاری کرد که فرعون نوکر او شود و در خانه فرعون بزرگ شود. سپس وقتی [موسی علیه السلام] وارد دریا شد، او نجات پیدا کند؛ [اما] فرعون پشت سر او [به] همان جا بیاید و غرق شود.

﴿...وَنُرِي فِرْعَوْنَ...﴾: ما به فرعون نشان دادیم؛ همان چیزی که او از آن فرار می‌کرد و وا همه داشت، همان را

بر سرش آوردیم. این فراغته عصر هم هر غلطی که بکنند، [در] نهایت، همان چیزی که از آن فرار می‌کنند بر سرشان خواهند آمد. آن‌ها از عدالت جهانی و حاکم شدن قرآن و دین فرار می‌کنند؛ از این فرار می‌کنند که جنایت‌کاران را پای میز محاکمه بیاورند و آن‌ها را به سزای اعدام محکوم کنند. قرآن وعده می‌دهد که همه این‌ها بر سر آن‌ها خواهد آمد. صبر خدا زیاد است. ما هم احتیاج داریم که خالص شویم؛ بنابراین باید امتحان شویم. در امتحان، آدم و غیر آدم، راست و دروغ، نفاق و صداقت خودش را نشان می‌دهد.

زمین؛ میراث‌بندگان صالح خداوند

همچنین [خداوند] فرمود:

﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا
عِبَادِي الصَّالِحُونَ﴾^۱

گویی می‌پرسیم: ((خدایا! در آخر چه می‌شود؟)) می‌فرماید:

۱. بعد از تورات موسی، در زبور داوود نوشتیم که: «حکومت بر زمین به بندگان شایسته‌ام می‌رسد!» (انبیاء: ۱۰۵).

«همه چیز به اینجا ختم می شود: ما مشخص و مسلم کردیم که شایسته ترین بندگان من آینده زمین را مدیریت و اداره می کنند و زمامداران آینده بهترین بندگان من هستند.» [خداوند] می فرماید:

﴿إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ﴾

آنچه ما می گوئیم، ابلاغیه و بیانیه است برای کسانی که اهل بندگی و عبادت هستند. سپس خطاب به رسول خودش می فرماید:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

ما تو را سراسر رحمت برای همه اهل عالم فرستادیم. تو پیغمبر [فقط] یک کشور، یک منطقه یا یک قاره [نیستی]. همه مردم دنیا [از] همه جای زمین، پای کار تو خواهند آمد و نقشه تو در زمین اجرا خواهد شد. این وعده خداست. الان خیلی از مردم دنیا که با قرآن ارتباط ندارند، نمی دانند آینده چه می شود.

۱. حقایقی که در این سوره بیان شد، وسیله خوبی برای رسیدن مردم اهل عبادت به خوشبختی است (انبیاء: ۱۰۶).

۲. تو را هم برای این به پیامبری فرستادیم که با این حقایق، برای جهانیان مایه رحمت باشی (انبیاء: ۱۰۷).

شاید نگران هستند و همیشه با ترس زندگی می‌کنند؛ اما ما وقتی به قرآن و روایات نگاه می‌کنیم، می‌بینیم آینده از طرف خدا [سراسر] پیروزی، روشنی، نور، عدل، رحمت، محبت و ارتباطات انسانی همه اهل عالم با یکدیگر است. ان شاء الله ما هم برای این آینده روشن گام‌های بلند برداریم و در ساختن آن مؤثر باشیم.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٢﴾
إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَعْتَبُ ﴿٣﴾.

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ

خطبه دوم

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ
الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ أَبِي الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى
عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ
الْعَالَمِينَ وَعَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ
الْجَنَّةِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ وَعَلَى
مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى مُوسَى
بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَعَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ
وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى
الْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمُنتَظَرِ الْمَهْدِيِّ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ
عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ.
أَوْصِيكُمْ عِبَادَ اللَّهِ وَنَفْسِي بِتَقْوَى اللَّهِ وَنَظْمِ أَمْرِكُمْ.

مناسبت های هفته

ولادت حضرت فاطمه زهرا عليها السلام

حضرت فاطمه عليها السلام؛ اسوه ای نیکو برای همه مردم جهان

می‌لاد حضرت صدیقه کبری، فاطمه زهرا علیها السلام را در پیش داریم. خدای متعال درباره فرستاده و رسولش فرمود:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ...﴾: این فرستاده و رسول ما برای شما انسان‌ها اسوه حسنه است. یعنی ما اگر می‌خواهیم راه سعادت و کمال و خوشبختی را در پیش بگیریم، به انسان کامل اقتدا کنیم، همه خوبی‌ها را یکجا تماشا کنیم و در مسیر خوبی‌ها حرکت کنیم؛ رسول خدا صلی الله علیه و آله همان است که دنبالش می‌گردیم. همه ما باید به معلم بودن، مربی بودن و انسان‌سازی او تکیه کنیم و او را الگو ببینیم.

همه آدم‌ها دنبال الگو می‌گردند؛ منتها خلاق هرچه لایق. برخی الگوی خودشان را آن کسانی قرار می‌دهند که به جای فرزندآوری، سگ‌پروری را از آن‌ها یاد می‌گیرند؛ به جای رحم و مروت و جوانمردی، آدم‌کشی

۱. قطعاً راه‌وروش رسول خدا، برای شما سرمشق خوبی است؛ یعنی برای آنانی که به خدا و آخرت امید دارند و خیلی به یاد خدا هستند (احزاب: ۲۱).

و خون‌آشامی یاد می‌گیرند؛ کبر، غرور، جاه‌طلبی، مقام‌خواهی، دنیا‌طلبی و دنیاپرستی یاد می‌گیرند.

حضرت فاطمه علیها السلام

اسوه‌ای نیکو برای صاحب‌الزمان عجل الله تعالی فرجه الشریف

خدا کسی را الگوی ما قرار می‌دهد که هر نکته و نقطه‌ای از زندگی او برای ما جذابیت دارد و تربیت، امید، کمال و رشد است. تفسیر تقوا هم همین است. [گفتیم] رسول خدا صلی الله علیه و آله اسوه است؛ [اما امروز] ما درباره حضرت زهرا علیها السلام صحبت می‌کنیم. جالب این است از حضرت صاحب عجل الله تعالی فرجه الشریف نقل شده است که آن حضرت فرمود: «وَفِي ابْنَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِي أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ»^۱ دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله برای من اسوه حسنه است. یعنی همان طور که رسول خدا صلی الله علیه و آله اسوه است؛ فاطمه علیها السلام، امیرالمؤمنین علیه السلام کفو فاطمه^۲، و

۱. محمد بن حسن طوسی (شیخ طوسی)، الغيبة، به تصحیح محمد محسن آقا بزرگ تهرانی و دیگران، ج ۱، قم: المعارف الاسلامیه، ۱۴۲۵ق، ص ۲۸۵؛ ترجمه: دختر رسول خدا برای من اسوه نیکویی است.

۲. نک: محمد بن علی بن بابویه قمی (شیخ صدوق)، من لا یحضره الفقیه، به تصحیح علی‌اکبر غفاری، ج ۳، قم: جامعه مدرسین، ۱۳۶۳ش، ص ۳۹۳: «لَوْ لَا أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ فَاطِمَةَ لِعَلِيٍّ، مَا كَانَ لَهَا عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ كُفُوٌ أَدَمُ فَمَنْ دُونَهُ». ترجمه: اگر خداوند متعال فاطمه را برای علی نیافریده بود، در زمین از انسان و غیر آن، همتایی برای فاطمه نبود.

حسن و حسین علیهما السلام [نیز] اسوه هستند. امامان علیهم السلام یکی پس از دیگری همان الگوهای هستند که ما باید به آنان نگاه کنیم و زندگی انسانی و معنوی، حیات طیبه و انسانیت را از مکتب آن‌ها یاد بگیریم. بنابراین ولادت حضرت زهرا علیها السلام فقط برای خانم‌ها نیست که بگوییم چون خانم بوده است، پس [فقط] اسوه خانم‌هاست.

امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف می‌فرمایند: اسوه من هم هست. حضرت صدیقه کبری علیها السلام هم معلم و مربی بانوان و هم معلم و مربی آقایان است. [ایشان] «سَيِّدَةُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ»^۱ است؛ اما شخصیت هر مردی از دامان مادری شکل می‌گیرد که مربی و پرورش‌دهنده اوست. اگر آن مادر فاطمی باشد؛ او جوانمرد پرورش پیدا می‌کند، با صداقت زندگی می‌کند، امانت‌دار می‌شود، نسبت به دیگران رحم و مروت خواهد داشت، ظلم از او سر نخواهد زد و خیر و برکت از وجود او خواهد بارید.

۱. نک: همان، الامالی، به تصحیح محمدباقر کمره‌ای، ج ۱، تهران: کتابچی، ۱۳۷۶، ص ۴۸۶: «إِنِّي فَاطِمَةُ فَهِيَ سَيِّدَةُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأُولِيِّينَ وَالْآخِرِينَ.» ترجمه: دخترم فاطمه سرور زنان جهان در سراسر زمان‌هاست.

رابطه پیامبر ﷺ و حضرت فاطمه علیها السلام

الگوی بی نظیر از رابطه پدر و فرزند

عایشه، همسر رسول خدا ﷺ، درباره رابطه‌ای که میان حضرت زهرا اطهره علیها السلام و رسول گرامی اسلام ﷺ بوده است، [چنین] نقل می‌کند:

مَا رَأَيْتُ أَحَدًا كَانَ أَشْبَهَ كَلَامًا وَحَدِيثًا مِنْ فَاطِمَةَ
بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَكَانَتْ إِذَا دَخَلَتْ عَلَيْهِ رَحَبَ بِهَا
وَقَامَ إِلَيْهَا فَأَخَذَ بِيَدِهَا وَقَبَّلَ يَدَهَا وَأَجْلَسَهَا فِي
مَجْلِسِهِ وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا دَخَلَ عَلَيْهَا رَحَبَتْ
بِهِ وَقَامَتْ إِلَيْهِ وَأَخَذَتْ بِيَدِهِ فَقَبَّلَتْهَا.^۱

«مَا رَأَيْتُ أَحَدًا كَانَ أَشْبَهَ كَلَامًا وَحَدِيثًا مِنْ فَاطِمَةَ بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ»: دختران و بانوان ما این فرهنگ را یاد بگیرند. اسوه بودن، الگو بودن و مربی بودن را در این سخنان می‌بینیم. من هیچ‌کس را ندیدم [که چنین باشد]:

«وَكَانَتْ إِذَا دَخَلَتْ عَلَيْهِ رَحَبَ بِهَا وَقَامَ إِلَيْهَا فَأَخَذَ بِيَدِهَا وَقَبَّلَ يَدَهَا وَأَجْلَسَهَا فِي مَجْلِسِهِ»: وقتی

۱. محمد بن علی عماد الدین طبری، بشارة المصطفى ﷺ، ج ۱، عراق: الحیدریه، ۱۳۸۳ق، ص ۲۵۳، ترجمه:..

فاطمه عَلَيْهَا السَّلَامُ نزد رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ می‌آمد، رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ خوشامد می‌گفت، جلوی پای دخترش بلند می‌شد، دست دخترش را می‌گرفت و می‌بوسید و آن جایی که برای خودش بود، دخترش فاطمه عَلَيْهَا السَّلَامُ را می‌آورد و همان جامی نشانده همان زمانی که دختران را بعضی وقت‌ها زنده‌به‌گور هم می‌کردند، او با دختر این‌گونه رفتار می‌کرد.

«وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِذَا دَخَلَ عَلَيْهَا رَحَّبَتْ بِهِ وَقَامَتْ إِلَيْهِ وَأَخَذَتْ بِيَدِهِ فَقَبَّلَتْهَا»: وقتی رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وارد خانه فاطمه عَلَيْهَا السَّلَامُ می‌شد، فاطمه عَلَيْهَا السَّلَامُ هم به پدر خوشامد می‌گفت، احوال‌پرسی می‌کرد، جلوی پای پدر قیام می‌کرد، به استقبال پدر می‌رفت و دست پدر را می‌گرفت و می‌بوسید.

پدر با دختر آن رفتار را داشت؛ دختر هم با پدر چنین رفتاری داشت. به ما یاد می‌دهد که حرمت و کرامت فرزندانمان را، پسر یا دختر، [حفظ کنیم]؛ مخصوصاً دختران که بسیار عاطفی هستند و شخصیت آن‌ها با این رفتارها شکل می‌گیرد. هرچه احترام کنیم، آن‌ها مادران شایسته‌ای برای تربیت فرزندان آینده می‌شوند.

تولد حضرت امام خمینی رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ

در سالروز میلاد حضرت زهرا عَلَيْهَا السَّلَام ولادت امام راحل رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ است. گاهی خدمت شما عرض کرده‌ایم که [وقتی] روز ولادت کسی می‌شود، می‌گویند کادو [بدهیم] و احترام بگذاریم. خدای متعال در سالروز ولادت حضرت زهرا عَلَيْهَا السَّلَام کادویی به او داد؛ کادویی که بیاید و آرمان‌ها، عقاید و خواسته‌های زهرا عَلَيْهَا السَّلَام را محقق کند. امام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ چنین کرد. این کادو متناسب بود با آنچه حضرت زهرا عَلَيْهَا السَّلَام می‌خواست: آمد که آینده جهان فاطمی شود. امام ما این بنا را گذاشت و این همه خیر و رحمت و برکات پیش آورد، تحولات در جهان به وجود آورد، ایران را از سلطه ظالمانه آمریکا و سلسله منحوس دست‌نشانده آمریکایی نجات بخشید، آمریکایی‌ها را از منطقه دور کرد، زمینه‌ساز ظهور منجی عالم بشریت شد و عزت، استقلال و آزادی را برای ما به ارمغان آورد.

یکی از کارهای امام ما در اولین فرصت حاکمیتش، [احیای] همین برکت نماز جمعه بود. در اولین

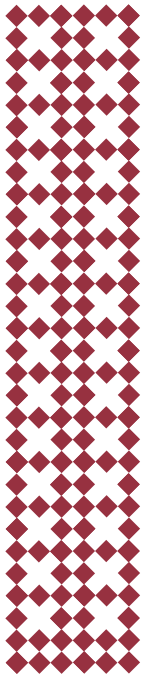

فرصت، برای تهران و شهرهای دیگر، یکی پس از دیگری امام‌جمعه تعیین کرد، مردم را به نماز جمعه فراخواند، مساجد را احیا کرد و عزت و استقلال و آزادگی برای مردم ما به ارمغان آورد. این‌ها برکات وجودی حضرت زهرای اطهر علیها السلام است که ما از فرزند او مشاهده می‌کنیم.

ما سخنگویان، اهل منبر، امامان جمعه و جماعات و استادان دانشگاه‌ها و مدارس و حوزه‌ها، در جای خود، باید برکات وجودی امام راحل رحمة الله علیه را بیشتر تبیین کنیم و در این زمینه بیشتر بکوشیم [تا] جامعه ما این شخصیت‌های سرنوشت‌ساز را که در زندگی و روحيات ما اثرگذار بودند قدر بدانند.

ميلاد حضرت عيسى مسيح عليه السلام

همچنین ميلاد حضرت عيسى بن مريم عليه السلام است. چقدر جالب است که [امسال] این‌ها با یکدیگر تقارن دارند. حضرت عيسى مسيح عليه السلام همان کسی است که [وقتی] در گهواره بود، مردم به مريم عليها السلام هجوم آوردند و گفتند: «تو چطور فرزند داری؟» به او تهمت می‌زنند.

حضرت مریم علیها السلام به امر خدا هیچ جوابی نداد. فقط به گهواره اشاره کرد و گفت: «بروید از خود این طفل پرسید.» آن‌ها اول فکر کردند: «یعنی چه؟ مگر طفل هم حرف می‌زند که ما از او سؤال کنیم!» بعد که سراغ گهواره رفتند، دیدند این طفل در گهواره حرف می‌زند؛ آن هم نه هر حرفی! پیغمبری که در چهل سالگی مبعوث می‌شود، او چه می‌گوید؟ این طفل در گهواره از آن جنس صحبت می‌کند. یک نمونه‌اش این است:

﴿وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ
مَا دُمْتُ حَيًّا. وَبَرًّا بِوَالِدِيَّ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا.﴾

﴿وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ...﴾: من هرکجا باشم، خدا مرا منشأ برکات قرار داده است. ملاحظه فرمودید که برکت وجود پیغمبر ما را هم او بشارت داد. الان این همه جمعیت مسلمان می‌شوند. این‌ها همان‌هایی هستند که به حضرت عیسی علیه السلام اعتقاد دارند

۱. وجود مرا، هرجا که باشم، مایه خیر و برکت قرار داده و سفارش کرده است که تا زنده‌ام نماز بخوانم و صدقه بدهم. کاری کرده که با مادرم خوش‌رفتار باشم و هیچ‌وقت زورگو و پندناپذیر نباشم (مریم: ۳۱ و ۳۲).

و سفارش او آنها را به قرآن، رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ و ائمه معصوم عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وصل می‌کند. اینها برکات وجودی حضرت عیسی مسیح عَلَيْهِ السَّلَامُ است:

﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾

﴿... وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا﴾: خدا به من نماز و زکات را سفارش کرد. تا زنده هستم باید پای کار نماز و زکات و دین و ایمان و مبلغ دین باشم. دشمنان این همه بدی‌ها را تبلیغ می‌کنند. ما هم باید لیاقت داشته باشیم خوبی‌ها را تبلیغ کنیم و از دین و از آرمان‌ها و عقاید شهدا بگوییم؛ [همچنین باید] بیان کنیم که انبیا عَلَيْهِمُ السَّلَامُ از ما چه انتظاری دارند و رهبر عزیز ما از ما چه مطالباتی دارد؛ [چرا] که سعادت دنیا و آخرت ما در این مطالبات است. از این‌ها صحبت کنیم، به جامعه امید بدهیم و یأس و ناامیدی را دور کنیم. این‌ها وظیفه ماست. حضرت عیسی مسیح عَلَيْهِ السَّلَامُ این را به ما یاد می‌دهد. در گهواره است؛ ولی سخنان او سخن انبیای الهی است.

۱. مردم را دیدی که گروه‌گروه به دین خدا ملحق می‌شوند (نصر: ۲).

﴿وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ...﴾: من سفارش شدم که به مادرم نیکی کنم. حضرت عیسی مسیح علیه السلام [فقط] مادر داشت؛ لذا [در این آیه] «(وَالِدَيْهِ)» گفته است. ولی در همه روایات، سفارش به پدران و مادران را می بینیم. مبادا عتوافت و انسانیت از ما دور شود. قرآن می فرماید:

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا
وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ
أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ
الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ
وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۖ إِنِّي تُبِّئُ بِكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾

ما به انسان سفارش کردیم. ما اسم های مختلفی داریم. خدا به ما «(ناس)»، «(بشر)» و «(بنی آدم)» هم می گوید؛ اما در جایی که سفارش پدر و مادر را می کند می فرماید: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ...﴾؛ زیرا [واژه] «(انسان)» از انس و الفت است و محبت و انسانیت از او دیده می شود.

۱. به انسان سفارش کردیم تا می تواند در خدمت پدر و مادرش باشد. مادرش با سختی او را به شکم می کشد و با سختی او را به دنیا می آورد. دوران بارداری و شیرخوارگی اش هم سی ماه طول می کشد. وقتی به رشد کامل، یعنی به چهل سالگی می رسد، می گوید: «(خدا یا، شور و شوقی به من بده تا شکرگزار نعمت هایی باشم که به من و پدر و مادرم داده ای و کارهای خوبی بکنم که تو می پسندی. بچه هایم را هم صالح کن؛ زیرا من به درگاه تو رو آورده ام و تسلیم فرمان توام)» (احقاف: ۱۵).

[در واقع خداوند] می‌گوید: اگر تو انسان هستی، حواست باشد پدر و مادر چه کردند تا تو سرپا شدی. در چه حالی بودی و چقدر توان داشتی! پدر و مادر تو را بزرگ کردند. حال برای آن‌ها قیافه نگیر! خاک پای آن‌ها باش. قرآن می‌فرماید: بال‌هایت را زیر پای آن‌ها فرش کن. حال، این طفلِ در گهواره این مسائل را بیان می‌کند:

﴿...وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا﴾: خدا مرا ستمکار، زورگو و عصیانگر قرار نداده است. من در پیشگاه خدا تسلیم هستم، تمرد و گردن‌کشی نمی‌کنم و زورگویی در کار من نیست. این را آن طفلِ در گهواره می‌گوید. ولادت ایشان را همراه ولادت حضرت امام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ و مخصوصاً همراه ولادت حضرت صدیقه کبری عَلَيْهَا السَّلَام به همه مسلمانان جهان و همه اهل عالم، همچنین به امام زمان عَلَيْهِ السَّلَام تبریک عرض می‌کنیم.

سالگرد زلزله بم؛ روز ایمنی در برابر زلزله

سالگرد زلزله بم است. زلزله بم حادثه طبیعی بود. مردم، توجه داشته باشیم: بعضی از حوادث بسیار

خطرناک‌تر از زلزلهٔ بم را ما خودمان زمینه‌سازی می‌کنیم. در همین قزوین، زلزله‌ای شاید شدیدتر از زلزلهٔ بم، در بویین زهرا آمد. همچنین در رودبار در سال‌های نه‌چندان دور [زلزله] آمد و خرابی و کشتار [در پی] داشت. سپس مردم آمدند و [خرابی‌های] آن را جمع [و جبران] کردند. اما الان ما با مصرف بی‌رویه، غیرقانونی و غیرعقلانی آب، زیر پای خودمان را خالی می‌کنیم. فرونشست زمین زلزله نیست که بگوییم: «[در] بویین زهرا آمد و با آبیگ کاری ندارد؛ [در] آبیگ آمد و به قزوین کاری ندارد.» فرونشست زمین به همه‌جای این کشور کار دارد. این خطر اصفهان، شیراز، قزوین و... همه‌جا را تهدید می‌کند. ما زیر پای خودمان را خالی می‌کنیم و زمین فرومی‌ریزد. بعد دیگر نمی‌توانیم جایی کارخانه بسازیم یا کشاورزی کنیم. زمینی که زیر آن خالی است، نمی‌توانیم ریل [راه] آهن یا جاده از روی آن رد کنیم. اصلاً دیگر زمین قابل اعتماد نمی‌شود تا آنجا کاری انجام بدهیم. این از زلزلهٔ بم بدتر است و عامل آن خودمان هستیم.

مدیران جامعه معمولاً چون دوران خدمتشان محدود است می‌گویند: «ما چه کار به این کارها داریم! چاه آب دیگری می‌زنیم تا فعلاً مردم ساکت شوند.» اما نمی‌دانند که این بلا را بر سر مردم می‌آورند و خطر برای مردم آفریده می‌شود. همه باید دست به دست هم بدهیم. [اگر] در آب، گاز، برق، بنزین، نان و هر چیزی که مصرف می‌کنیم، در همه این‌ها صرفه‌جویی کنیم، خدا برکت را زیاد می‌کند. اگر صرفه‌جویی را کنار بگذاریم، روشنایی و انرژی گرمایی ما محدود می‌شود، همه چیز به مشکل می‌خورد و به دیگران ظلم می‌شود.

عده‌ای ممکن است در هر شرایطی بگویند: «وضع ما بد نیست. در جایی از شهر هستیم که همیشه از شیر آب می‌آید!»؛ اما کسانی که بالای شهر هستند، در خانه‌های چند طبقه و طبقات بالا زندگی می‌کنند، چقدر سختی می‌کشند. روایات به ما می‌گویند: «رحم کن تا به تو رحم کنند.»^۱ بیایید به هم رحم کنیم

۱. نک: محمد بن علی بن بابویه قمی (شیخ صدوق)، الامالی، به تصحیح محمد باقر کمره‌ای، تهران: کتابچی، ۱۳۷۶ ش، ص ۲۰۹؛ ترجمه: رحم کن تا به تو رحم کنند.

و صرفه‌جویی کنیم. دولت، رئیس محترم جمهور و استاندار محترم در استان ما، همه سفارش کرده‌اند و خواسته‌اند. باید همه دست به دست هم بدهیم تا مشکل اساسی برای ما پیش نیاید.

سالگرد اشغال افغانستان توسط شوروی

[سالگرد] اشغال افغانستان توسط شوروی [است]. شاید خیلی‌ها هنوز هم به یاد دارند. در آن زمان، شوروی افغانستان را اشغال کرد. الان شوروی کجاست و افغانستان کجاست؟ آیا همچنان افغانستان در اشغال شوروی ماند؟ این را مخصوصاً عرض کردم. نقشه‌ی شوم آمریکا، اسرائیل، انگلیس، عربستان و ترکیه، همه با هم بود. این‌ها همه دست به دست هم دادند که سوریه را اشغال کنند. با اشغالگری نمی‌توان جایی را نگه داشت. اتفاقاً مردم هر جایی که اشغالگران روی سر آن‌ها می‌ریزند، از اشغالگران نفرت پیدا می‌کنند و عزم خودشان را برای آزادی جزم می‌کنند. اگر قبلاً بی‌تفاوت بودند، اشغالگران که می‌بینند تازه آماده‌ی جنگ و مبارزه می‌شوند.

گزیده بیانات آیت الله عابدینی در خطبه‌های نماز جمعه | ۳۰ آذر ماه ۱۴۰۳

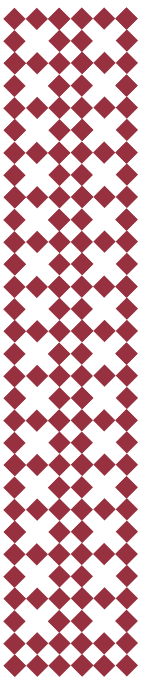
سوریه الان این شرایط را دارد. سوریه آینده سوریه مبارزه با اشغالگران، سوریه کسب استقلال و آزادی ماندگار و پایدار خواهد بود. بساط اشغالگران آمریکایی، صهیونیستی و هم‌پیمانان آنها را ان شاء الله جوانان غیور و مردم خوب سوریه برباد خواهند داد و استقلال و آزادی را به یاری خدای متعال برای خودشان به ارمغان خواهند آورد.

شب یلدا؛

فرصتی گران بها برای عبادت و ذکر خداوند

شب یلدا که تبلیغات آن را شنیده‌اید و خواهید دید، فرق آن با شب‌های دیگر چند ثانیه بیشتر نیست. مثلاً چند ثانیه از شب قبل بیشتر است؛ برای همین، خیلی لازم نیست تلاش و کوشش کنیم. آنچه لازم است این است که شب یلدا را فرصت بدانیم و به فامیل، دایی و خاله و عمه [و عمو]، سر بزنینم، حال آنها را بپرسیم، [با] بزرگ‌ترهای فامیل دور هم جمع شویم و از انقلاب، از ائمه علیهم‌السلام و از نماز شب‌های حضرت زهرا علیها‌السلام بگوییم.

نه اینکه برای لهو و لعب و اتلاف وقت دور هم جمع شویم. معلوم نیست از این دوره‌می‌ها، تلویزیون و رسانه‌های مجازی و غیرمجازی چه چیزی درمی‌آید!

از این فرصت‌های شب [بهره ببریم]. ما چقدر آیه قرآن راجع به شب داریم که «این شب عمر شماست. با وضو بخوابید و هنگام خواب آیات قرآن در ذهنتان باشد. [در این صورت] شب شما زنده می‌شود و بیخود تلف نمی‌شود؛ هرچند خواب باشید.» حال که شب یلدا طولانی‌ترین شب می‌شود، حضرت زهرا علیها السلام این شب‌ها را برای نماز شب‌های طولانی غنیمت می‌دانستند تا بیشتر بتوانند عبادت کنند. منظور این است که برای این شب یلدا به قول امروزی‌ها خیلی جوگیر نشویم. حواسمان را جمع کنیم که این هم عمر ماست. باید برای صله رحم و دین، برای ذکر و نماز شب، برای عبادت و بندگی و قرآن، از این فرصت‌ها استفاده کنیم.

امیدواریم خدای متعال به ما توفیق بدهد تا هر روز زندگی ما خداپسندانه‌تر از دیروزمان باشد. مبادا دو روز ما مساوی بگذرد. نماز جمعه هم برای یادآوری

همهٔ مسائل ضروری زندگی ما انسان‌های مؤمن و مسلمان است:

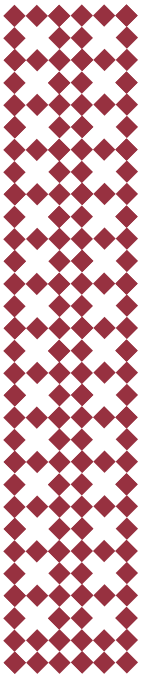
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾^۱

همهٔ کسانی که در نماز جمعه حضور پیدا می‌کنند و به آن نگاه و توجه می‌کنند، باید از نماز جمعه خیری به آن‌ها برسد. «خیر» همین آیات و روایات و تذکرات ایمانی است که باید نسبت به یکدیگر برسانیم.

دعای پایانی

پروردگارا! امر ما را به خیر، خوبی، ایمان و رستگاری ختم بفرما. تا ما را نیامرزیده‌ای از این دنیا مبر. پروردگارا! بر عزت و اقتدار اسلام، مسلمانان، کشورهای اسلامی و رهبر عظیم‌الشان انقلاب اسلامی هر روز بیفزای. خدایا! نقشه‌های اجانب را به قدرت قاهر خودت نقش بر آب

۱. مسلمانان! در روز جمعه وقتی برای نماز اذان می‌گویند، به طرف ذکر خدا بشتابید و کسب‌وکار را رها کنید. این برایتان بهتر است؛ البته اگر به برکت‌هایش پی ببرید (جمعه: ۹).

بفرما. پروردگارا! چشم ما را به جمال مولا و صاحبمان روشن بگردان. پروردگارا! حکومت اسلامی ما را به حکومت جهانی آن حضرت متصل بفرما. روح امام راحل و شهیدان را با ارواح انبیا و اولیا عليهم السلام محشور بفرما.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ
وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ فِي مَشَارِقِ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا، تَابِعِ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ،
إِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ
أَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾.

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

